

[Bjarne Ørum]

afhænge af den foretagedes beslutning; det var lidt af det, hr. Tom Behnke var inde på. Der er jo også uligheden i reaktionssystemet, som der er peget på. Men det, jeg er mest bekymret over, er egentlig noget psykologisk, nemlig det pres, der kan blive for at få sagen afgjort i et konfliktråd. Der vil blive lagt et meget stort pres på nogle mennesker i visse situationer under visse omstændigheder, og dette pres synes jeg vi i hvert fald skal beskytte disse personer imod.

Jeg mener endvidere, at det med, at man skal være registreret i et kriminalregister, også skal gælde for de sager, der bliver løst ved en konfliktrådsbehandling. Det må også være med i politiets efterforskning i fremtiden, og man må ikke fratage politiet den mulighed.

Endelig taler man om retsbeskyttelsen for den sigtede. Det mener jeg bestemt også skal med, for så længe man ikke har anerkendt sin skyld, skal man vel ikke inddrages i nogle forhandlinger, som om man var skyldig.

Til gengæld vil jeg spørge fru Ebba Strange – og det er et spørgsmål, jeg har gjort mig visse tanker om: Hvem havde man egentlig tænkt sig skulle være mægler i et lokalområde? Jeg har prøvet at forestille mig, hvilke personer i et lokalområde der egentlig har den nødvendige integritet til at kunne optræde som mægler uden at være blevet presset forud, men også uden bagefter at få problemer i deres sociale virke i lokalsamfundet. Jeg ved ikke, om det kunne være en læge eller en præst. Det er jo som regel dem, man altid har ment var en slags opmænd i lokalsamfundene, når der var problemer med lovgivning og andet. Jeg spørger bare. Jeg kan ikke rigtig forestille mig, hvem der i moderne lokalsamfund skulle være velegnet til sådan en mæglingsrolle.

Intentionerne i lovforslaget synes jeg rækker meget langt og giver nogle fornuftige fremtidsmuligheder. Vi vil se meget positivt på det, men jeg synes, at de betænkeligheder, som også justitsministeren har givet udtryk for her i dag, må undersøges nærmere, og de skal da i hvert fald fjernes, før vi kan gå videre. Lad os nu se på forsøget med antivoldspakken; det synes jeg vi skal begynde med. Men ellers tilslutning til mange af de gode tanker, der ligger hos SF.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Selv om vi ikke kan støtte SF's lovforslag,

ligger der dog nogle gode tanker i det, som vi også har været inde på, da vi talte om vold, og der er dele af forslaget, som måske vil kunne bruges.

Forslaget er i hvert fald med til, at vi endnu en gang får sat fokus på vores store problemer omkring vold. Vi lever i et samfund, hvor dette at begå berigelseskriminalitet mange gange vurderes som et meget mere alvorligt problem – det er et alvorligt problem – end f.eks. vold er. Når mennesker får volden ind på livet, får de ofte et andet syn på den.

Jeg tror ikke, at man ved alvorlig vold kan sige, at voldsmanden slipper for straf ved, at parterne mødes, men der kunne jo tænkes nogle situationer, hvor begge parter måske havde lagt op til noget, og hvor man på den måde kunne få løst situationen. Men generelt kan man ikke. Jeg kommer også til at tænke på: Hvad nu, hvis man løser det på den måde og voldsmanden bagefter går hen og begår en alvorlig forbrydelse eller flere forbrydelser? Kunne man så have stoppet det ved i første omgang at have taget det alvorligt? Jeg synes, der er mange ting, som man bliver nødt til at drøfte og se på.

Men der er i hvert fald ét sted, hvor det måske nok kunne bruges, og det er, hvis begge parter er enige om det, f.eks. ved overfald, uden at der er sket særlig alvorlige ting. Her tænker jeg navnlig på unge, som kunne mødes med den ældre dame, de har taget tasken fra, og som de måske har været årsag til er faldet og er kommet til skade. Så kan man da se, hvad det egentlig er, man har gjort, og man kan måske derved få en forståelse af, at et ældre menneske også er en slags menneske og ikke bare en genstand. Så jeg mener, der er nogle gode tanker i dette.

Også hvis man f.eks. har begået hærværk, får man hermed en mulighed for at komme hen og reparere og gøre i stand, hvad man har forvoldt. Jeg tror, det mange gange vil have en meget stor virkning, at der ikke bare kommer en og rydder op efter én. Jeg ved, man har brugt det på nogle institutioner, hvor man har sagt: Du har nogle alternativer, du har en mulighed for at gøre det og det. På den måde undgår man ikke helt straf, men man får måske en formildende omstændighed ind.

Jeg synes, forslaget er godt på den måde, at det kan give os anledning til at drøfte nogle